

Vi vendte os hver sin vej.

Esaj.53.6: ”Vi for alle vild som får, VI VENDTE OS HVER SIN VEJ, men Herren lod al vor misgerning komme over Ham.”

Hvor Gud dog kan male! Blot med et eneste pennestrøg!

Se hvilket billede af menneskene, som de er uden Kristus – malet med de få ord: VI VENDTE OS HVER SIN VEJ!

Hver med sine interesser, hver kæmpende for sit, sin egen fordel, sin ære, sit folk, sit land.

Og derfor uenighed.

Splid og strid overalt. Hvilket billede af verdens børn!

Og nu de hellige! Hvorfor er de så ikke ét?
Fordi de har taget noget af det sind, det selviske sind med.

Derfor vender de sig også tit hver sin vej – kæmper hver for sit – sin menighed, sit parti, sin lære!

Det, der skiller, er slet ikke, at en menighed eller forsamling har en bedre lære eller er mere sund i enkelte stykker eller har mere lys end de andre.
På trods af det, kunne de godt være ét.

Nej, men dette, at der er mange hyrder i stedet for DEN ENE.

Og hver hyrde drager **sin** vej.

Hvor der kun er én hyrde, der er også kun én hjord.

Og dér vender de sig ikke hver sin vej, men alle den samme vej – den vej, hvor hyrden går.

